

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע כנפות** 116

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-90,000 עותקים

ראיות לביאת המשיח בקרוב

הנסים העתידיים להיות בזמן המשיח יהיו מרובים באכות ובכמות. הרצאת הרב אמנון יצחק על פי הספר בית אלוקים

גדול" ונאמר למשה כשנשלח להוציאם; "נאמר להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ שהוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש" ונאמר: "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על הקר הזה"

ונתקיים הכל היציאה ברכוש - והעבודה בהר המצויץ - והביאה לא"י - והיותה "ארץ זבת חלב ודבש" - והיה קיום יעוד זה; "באותות ובמופתים ובכבוד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול".

ויש ממנו ראייה מן החוש, כי הגאולה העתידה המיועדת בנסים ובנפלאות גדולים מהם, תתקיים כמו שנתקיימה זאת. וגם כן יש ראייה מן החוש משאר הגאולות אשר נגאלו ישראל בשאר השעבודים אשר נשתעבדו. אלא שגאולת מצרים היא דומה יותר לגאולה העתידה ברכוי הנפלאות אשר נעשו בה, גם כי אין להם ערך אל הנסים ונפלאות אשר יהיו בימים ההם וכמו שאמר הנביא ע"ה (ירמיה ט"ז): "לכן הנה ימים פאים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים" כי אם.. אשר

המשך בעמ' 6 <<<

אחר שישראל נבחרו להיות לעם לה' בקבלת התורה ומצותיה, צריך שיהיו ידועים וניכרים כי הם עם הקדוש ברוכי ה' בהיותם מושלים "מיים עד ים", למעלת התורה כי היא גברה על כל הדתות ואמתית מכל נימוסי הגוים. והבלתי מאמינים בה, צריך שיהיו נכנעים למקיימים אותה. ובכל זמן שהיה מלכות לישראל אפילו בזמן שלמה המלך ע"ה שהיו; "איש

הא-ל גואל לישראל והוא משיח בן יוסף אשר ילחם מלחמות ה' ואחריו משיח בן דוד שינח עליו; "ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה.. והריחו ביראת ה' וברוח שפתיו ימית רשע" "לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה" וכמו שהאריכו הנביאים ע"ה ביעודי זמן הגאולה.

להביא ראייה מן החוש על עיקר זה הראיה מן החוש קשה להביאה, כי לא נתברר בחוש ביאת המשיח כי עדין לא בא .. ועם כל זה תיקל גבורת הבאתה בעיני משאר הגאולות אשר נתראו בחוש, כמו יציאת מצרים שכתוב; "ונעבדום וננו אתם ארבע מאות שנה" "נאחרי כן יצאו ברכש

תחת גפנו ותחת תאנתו" עדין היו האומות מחזיקים בדתם ובמלכותם ולא היו מחשיבים את ישראל ולא את דתם ולכן יגזור השכל כי הא-ל יתברך אשר בחר באבות וזרעם אחריהם ונתן להם תורתו, שייים וינשא אותם על כל העמים, בזכות התורה שקבלו עליהם, מה שלא רצו שום אומה ולשון לקבל אותה. וכמו שהוא אדון כל הארץ וברא כל העולמות לכבודו, כן ישים את ישראל לראש על כל העמים; "ועמדו זרים ורעו צאנכם וכני נכר אפריכם וכרמיכם", מעצמם יעמדו להיות משמשים את ישראל ולהיות אכריהם וכורמיהם. וזה לא יתכן להיות בדרך טבע, כי אם ע"י נס, שיקים

שו"ת חברותא

'גנזי המלך' מציג שאלות מעשיות שיש להן מענה בדפים הנלמדים במסגרת 'הדף היומי', עם ביאור 'חברותא'. למותר לציין שאין לסמוך על הנאמר בו לפסיקת הלכה

מצוות הויזוי

(ויקרא טז). וכן כתב הרמב"ם (הלכות עבודת יום הכפורים פ"ד ה"ב).

מערכת 'חברותא'
מיוחד ל'גנזי המלך'

מסכת יומא דף ס"ו ע"א

שאלה: בדפים הנלמדים ב'דף היומי' מוזכר מחובת הויזוי ביום הכפורים ושמעתי רבות מחובת הויזוי על כל עבירה שחס ושלום נכשל בה אדם, רצוני לברר: מהי מצות הויזוי מעיקר הדין?

הרי"ף (יומא ה: מדפי הרי"ף) גורס 'אדם שיש בידו עבירה ומתודה וחזר בה' כלומר שחזר ועשה העבירה שהתודה עליה, 'הרי הוא דומה לטובל ושרץ בידו'.

דעת הרמב"ם

הרמב"ם (הל' תשובה פ"ב ה"ג) גרס כגירסא שלנו, שכתב: 'כל המתודה בדברים ולא גמר בלבו לעזוב, הרי זה דומה לטובל ושרץ בידו, שאין הטבילה מועלת עד שישליך השרץ וכן הוא אומר: 'ומודה ועזב ירחם'.

לכאורה לדברי הרמב"ם שהבאנו לעיל הרי הקבלה לעתיד ש'לעולם איני חוזר לדבר זה הוא' מעיקרי חובת הויזוי ולמה כתב כאן הרמב"ם שאינו אלא 'שדומה לטובל ושרץ בידו', שהרי לא נתכפר לו כלל שעדיין לא קיים מצות ויזוי לדברי הרמב"ם הנ"ל (בתחילת הלכות תשובה).

וכמדומה שמתבאר מכאן, שאין כונת הרמב"ם לומר שקבלה לעתיד מעיקר חובת ויזוי הוא, אלא מצד חובת התשובה היא, שאם לא כן הרי 'כטובל ושרץ בידו' ומעיקר הדין בהודאה בפה על העוון לבד ובהחלטה שבלב שאינו חוזר לדבר זה לעולם, בזה בלבד, קיים מצות ויזוי כראוי. אלא שצירפו הרמב"ם ללשון הויזוי לומר שהחלטה זו היא חלק מעכב בוידוי, אף שאם לא אמרו בפה, אלא בהחלטה שבלב בלבד, גם כן קיים מצות ויזוי כראוי. ■

מדברי המשנה (שאף הרמב"ם פסק כן) מתבאר לכאורה שעיקרו של ויזוי אינו אלא הודאה בעשיית החטאים, שהרי הכהן הגדול שלוחו של עם ישראל להתודות בשמם לפני השם בשעת הסמיכה על השעיר לעזאזל ומכל מקום לא הוסיף הכהן גדול בשם עם ישראל קבלה על העתיד שלא יחזרו לחטוא עוד, הרי שעיקר ויזוי אינו אלא אמירת 'חטאנו עוינו פשענו לפניך'.

לענין ויזוי של יום הכפורים כתב הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ב ה"ח): 'הויזוי שנהגו בו כל ישראל אבל אנחנו חטאנו והוא עיקר הויזוי'. והוא עפ"י המסופר בגמ' (פ"ז): על שמואל שהיה יושב בכל נוסח הויזוי והיה עומד כשאמרו: 'אבל אנחנו חטאנו'. 'ואמר בר המדורי...: "שמע מינה; עיקר ויזוי האי" (זהו). 'וכן פסק הרמ"א (סי' תר"ז סעיף ג' עפ"י דברי המג"א).

בספר מועדים וזמנים (להגר"מ שטרנבוך שליט"א ח"א סי' נ"ז בהערה א' ובח"ו סי' י"ט) תמה שדברי הגמ' והרמ"א הנ"ל סותרים למה שכתב הרמב"ם שקבלה על העתיד מעיקרי הויזוי הם, שהרי לענין ויזוי ביום הכפורים נתפרש שעיקר הויזוי אינו אלא ההודאה בעשיית החטאים, (וכן הקשו במרפא לשון ק"ז-ג ובכסף משנה ועבודת המלך ודברי ירמיהו על הרמב"ם בתחילת הלכות תשובה).

תשובה: כתב הרמב"ם (הלכות תשובה פ"א ה"א): 'שאם עבר אדם על אחד מכל המצוות שבתורה, כשעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני הקל ברוך הוא, שנאמר: 'איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל בה' וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא: 'וְהִתְנַדְּוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ' (במדבר ה' ו-ז).

ומפרש הרמב"ם כיצד מקיים מצות עשה של ויזוי דברים: 'אומר אנא ה' חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי ניחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה. זה עיקרו של ויזוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משובח'.

מדברי הרמב"ם אנו למדים שעיקרה של מצות ויזוי כוללת אף קבלה על העתיד וכמו שכתב - 'ולעולם איני חוזר לדבר זה'.

כטובל ושרץ בידו

בתענית (טז): 'אמר רב אדא בר אבהו: "אדם שיש בידו עבירה ומתודה ואינו חוזר בה, למה הוא דומה? לאדם שתופס שרץ בידו שאפילו טובל בכל מימות שבעולם לא עלתה לו טבילה, זרקו מידו, כיון שטבל בארבעים סאה, מיד עלתה לו טבילה, שנאמר: 'ומודה ועזב ירחם' (משלי כ"ח) ואומר: "נשא לכבנו אל פנים אל קל בשמים" (איכה ג'), דהיינו; 'עם הכפים צריך לישא הלב לשמים. כלומר; שיחזור מקלולו' (רש"י).

ויזוי של כהן גדול

במשנה בדה"פ ע"א מתבאר נוסח ויזויו של הכהן הגדול כשסמך ידיו על שעיר המשתלח וכך היה אומר: 'וְכַף הָיָה אֹמֵר: אָנָּה הַשֵּׁם, עֲוֹן פְּשָׁעוֹ חַטָּאוֹ לְפָנֶיךָ עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. אָנָּה בָּשָׂם, כִּפָּר נָא לְעֹנֹת וּלְפִשְׁעִים וּלְחַטָּאִים, שְׁעוֹן וְשִׁפְשָׁעוֹ וְשִׁחַטָּאוֹ לְפָנֶיךָ עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה מִשֶּׁה עֲבַדְךָ לְאֹמֵר:

"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטָהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהַרוּ"

הלכה

"ואכלת ושבעת"

את ברכת המזון חיבים לברך בישיבה

כלומר: אסור לו לאדם לאכול לשובע, כי אם יכעס לאחר האוכל, השובע יזיק לו. ועוד אמרו חכמי ישראל (נדרים כב') **"וַיִּנְתֵּן ה' לָהֶם לֶחֶם לֶב רָגֹז"** (דברים פרק ח). שם כבבל, אבל בארץ ישראל לא. כלומר: מידת הכעס שולטת רק כבבל, אבל לא בארץ ישראל.

מכאן הסיקו שבארץ ישראל - **"וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ"** (דברים פרק ח) - בארץ הטובה, זו ארץ ישראל, מותר לך לאכול לשובע, משום שאין בה חשש שתכעס וממילא השובע לא יזיק לך. ■

על כן החמירו בה, יותר משאר הברכות, שיאמרו אותה בנחת ובישיבה. ואומרים בעלי התוספות כי הדברים רמוזים בנטוריקון של המלה **"וְשָׂבַעְתָּ"** שפירושה על פיהם: **"שב עת וברכת"**. הגמרא במסכת גיטין (דף ע') אומרת: **"אכול שלישי ושתה שלישי והנח שלישי, לכשתכעוס תעמוד על מילואך"**.

במסכת נפסק כי את ברכת המזון עליה אנו קוראים בפרשת השבוע, פרשת 'עקב', חיבים לברך בישיבה ולא בעמידה, או בשכיבה ולא בהליכה. ומדוע? - מסבירים בעלי התוספות במקום, כי לפי שמצוה זו היא מהתורה, שהרי היא נאמרה בפרשתנו,

מעשי צדיקים

הלבנת פנים

רבי חיים מבריסק הקפיד בהלבנת פני גנב

חושדים בו והיה לכם ספק אם הוא הגנב אם לא, היה מקום לבדיקה. אבל אתם הרי בטוחים שהוא הגנב ושהקופסה בכיסו ועל כן לא נתתי לכם לבדוק את כיסו שכן אתם עלולים להכשל ב...הלבנת פנים. ■

מיהו הגנב, הם ראו אותו משלשל את הקופסה לתוך כיסו ורצו לעכבו ולמשמש בכיסו. מחזה רבי חיים ולא נתן להם. לאחר שהגנב יצא מהבית הסביר רבי חיים את עצמו ואמר: "אילו רק הייתם

ביתו של רבי חיים מבריסק זצ"ל היה פתוח לרווחה וכל הרוצה להכנס היה בא ונכנס ועושה בו כבתוך שלו. פעם אחת גנב אחד מהיוצאים והנכנסים לבית את קופסת הטבק שלו, שהיתה עשויה כסף יקר. בני הבית ידעו

עבודת ה'

יראה, אהבה ודבקות

שלש מדרגות הן בעבודת השם וזהו סדרן

משהגיע ליראת ה' עליו להוסיף; **"לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו"** ולהתעלות, עד שיגיע למדרגה השניה של **אהבה** ו**"וְלֵאמֹר אֲתוּ"**. ואז בא הפסוק השלישי ואומר: **"לֵאמֹר אֲתוּ ה' אֱלֹהֵיכֶם לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו וְלִדְבָקָה בוּ"**. משהגיע לדרגה של; **"לֵאמֹר אֲתוּ ה' אֱלֹהֵיכֶם"**, אל ישאר עומד במקומו, אלא עליו להוסיף ו**"לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו"**, להוסיף ולהתעלות, עד שיזכה ויגיע אל; **"וְלִדְבָקָה בוּ"** - למדרגה השלישית והגבוהה ביותר של **דבקות**. ■

האחרונה; **"לֵאמֹר אֲתוּ .. לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו"** ולבסוף; **"וְלִדְבָקָה בוּ"**? אומר ה'חפץ חיים': שלש מדרגות הן בעבודת השם. המדרגה הראשונה היא **יראה**. המדרגה השניה, הגבוהה יותר, היא **אהבה** והמדרגה השלישית, הגבוהה מכולן היא **דבקות**. כל איש מישראל צריך להתאמץ וללכת ממדרגה למדרגה מעלה מעלה. קודם כל צריך אדם; **"לְלַכֵּת בְּדְרָכָיו וְלִירְאָה אֲתוּ"** - להגיע לדרגת ה**יראה**.

בפרשת 'עקב' נאמר תחילה: **"לְלַכֵּת בְּדְרָכָיו וְלִירְאָה אֲתוּ"** (דברים פרק ח) אחר כך: **"לֵאמֹר אֲתוּ ה' אֱלֹהֵיךָ לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו וְלֵאמֹר אֲתוּ"** (דברים פרק י) ובפסוק שלישי: **"לֵאמֹר אֲתוּ ה' אֱלֹהֵיכֶם לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו וְלִדְבָקָה בוּ"** (דברים פרק יא). איך זה שבכל פסוק מובא סדר אחר, פעם מקדים **"לְלַכֵּת בְּדְרָכָיו"** ואחר כך; **"וְלִירְאָה אֲתוּ"**, פעם מקדים **"לֵאמֹר אֲתוּ ה' אֱלֹהֵיכֶם"** ובפעם **"וְלִדְבָקָה בוּ"** ו**"לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו"** ובפעם

פרשת 'עקב'

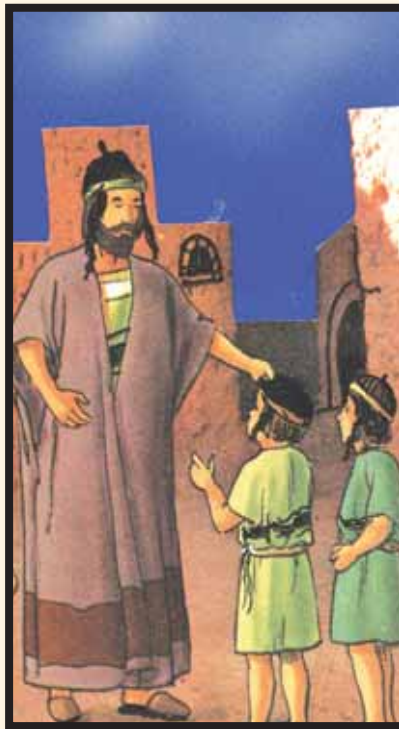
"וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשֹׁכֶם"

הקשר בין מצוות תפילין ומזוזה לבין ארץ ישראל

כבצק, כדרך הולכי יחף שרגליהם נפוחות'.
האם לבני ישראל לא היו נעלים במדבר, שהוצרכו ללכת יחפים?

בפרק כ"ט, ד' כתוב: "וְאֹלֶף אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לֹא כָלוּ שְׁלֹמֵתֵיכֶם... וְנִעְלָה לֹא כָלְתָה מֵעַל רַגְלָהּ".
הכתוב אומר במפורש שהיו להם נעלים. ואם כן איך רש"י אומר שהלכו יחפים?!

מסביר 'שערי אהרן': אלא שרש"י אומר: "וְרַגְלָהּ לֹא כָצָקָה", 'כי הלכת עם נעלים!'
הסבר נוסף; שהלויים בשרתם את ד' הולכים ללא נעלים.
ומאחר שנשאו את כלי המשכן ארבעים ושתים מסעות, הרי שהלכו ללא נעלים ועליהם נאמר: "וְרַגְלָהּ לֹא כָצָקָה", כדרך של ההולכים יחף. אבל בני ישראל הלכו עם נעלים שלא בלו.

הרה"ג שלמה לוינשטיין
מיוחד ל'גנזי המלך'

"וְהָיָה עַקֵּב תִּשְׁמְעוֹן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים... וְשָׁמַר ד' אֱלֹקָיָהּ לָהּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיָהּ" (דברים ז', י"ב)

אומר רש"י: "וְשָׁמַר ד' אֱלֹקָיָהּ לָהּ אֶת הַבְּרִית" - 'ישמור לך הבטחתו'.

מה מוסיף רש"י בפירושו, הלא הכתוב אומר שד' ישמור לך את הבטחתו?!

אמר ר' מרדכי בחטיזון: בפרשת 'וישב' כתוב שיוסף חלם חלומות וסיפר על כך לאביו וכתוב שאביו גער בו: "וַיִּקְנְאוּ... אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדְּבָר" (בראשית ל"ז, י"א).

אומר רש"י: "שָׁמַר" - 'היה ממתין ומצפה מתי זה יבוא'. כלומר מתי יתקיים הדבר.

וזהו שמוסיף רש"י בפרשתנו: 'ישמור לך הבטחתו', שאם תלכו בדרך התורה, לא רק שד' יקיים את ההבטחה, אלא ד' יושב ומצפה מתי הוא כבר יוכל לקיימה!

"אַרְצָא חֲטָה וְשַׁעֲרָה וְגַפְנִי וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן אַרְצָא זֵית שֶׁמֶן וְדָבָשׁ" (דברים ח', ח')

למה חלקו את שבעת המינים לשתי "ארצין"?

בפרשת 'חקת' בני ישראל טענו כנגד משה רבנו על כי לקח אותם ממצרים ולא הביאם לשום מקום! ככתוב: "וְלֹמָה הִעֲלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהִבְיֵא אֶתְנֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַרְעָ... לֹא מָקוֹם זֶרַע וְתַאֲנָה וְגַפְנִי וְרִמּוֹן וַיִּמְּצֵנוּ אֶזְנֵי לְשֹׁתוֹת" (במדבר כ', ה').

למה הם לא הזכירו בדבריהם זיתים ודבש תמרים?

אומר ה'משך חכמה': דבש תמרים וזיתים גם במצרים לא היו ולכן לא היו להם טענות על כך.
לכן אמרה התורה שעתה מביאים

"וּבְמִלְחָמָה" וכן לא כתוב "וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים". מדוע?

אומר רש"י: "וּבְמִלְחָמָה" - 'ביים. שנאמר: "כִּי ד' נִלְחַם לָהֶם" (שמות י"ד, כ"ה)'.
ומה זה "וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים"? בהגדה של פסח כתוב שזה 'גלוי שכינה'.

הפסוק בפרשת 'ואתחנן' מדבר על יציאת מצרים, שאז היתה קריעת ים סוף וזכו לגלוי שכינה. אבל פרשתנו עוסקת בכניסה לארץ ישראל, שהרי נאמר: "כִּן יַעֲשֶׂה ד' אֱלֹקָיָהּ לְכָל הָעַמִּים" ולכן לא הזכירו "מלחמה" ו"מוראים גדולים"...

"שְׁמֵלְתְךָ לֹא כָלְתָה מֵעֲלִיָּהּ וְרַגְלָהּ לֹא כָצָקָה" (דברים ח', ד')

אומר רש"י: "לֹא כָצָקָה" - 'לא נפחה

"הַמַּסַּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵיהָ וְהָאֵת וְהַמַּפְתִּים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזֶּרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוּצָאָה ד' אֱלֹקָיָהּ כִּן יַעֲשֶׂה ד' אֱלֹקָיָהּ לְכָל הָעַמִּים" ... (דברים ז', י"ט)

בפרשת 'ואתחנן' כתוב: "...הַנְּסָה אֱלֹקִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גֹי מִקֶּרֶב גֹּי בְּמַסַּת בָּאֵת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם ד' אֱלֹקֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיךְ" (דברים ד', ל"ד)

בפרשתנו לא כתוב:

רמז

מתנות על ידי יסורים

מפרשת השבוע למד רשב"י ששלש המתנות שנתן ה' לישראל - תורה, ארץ ישראל ועולם הבא - ניתנו ביסורים

הגמרא (ברכות ה.) אומרת: 'רבי שמעון בר יוחאי אומר: "ג' מתנות טובות נתן ד' לישראל וכולן לא נתנן אלא ע"י יסורים ואלו הן: תורה, ארץ ישראל ועולם הבא"'.
 אומר המהרש"א: עיין בפרשת 'עקב'.
 שלש פעמים מוזכרים 'יסורים' בפרשת 'עקב':
 "וְזָכַרְתָּ אֶת... הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה ד' אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנִתָּהּ לְנִסְתָּהּ לְדַעַת אֶת אֲשֶׁר בְּלִבָּהּ הִתְשַׁמֵּר מִצְוֹתָ אִם לֹא" (דברים ח', ב'). ופסוק זה הוא כנגד למוד התורה, כי למוד התורה שקול כנגד כל המצוות.
 הפסוקים הבאים מקשרים בין היסורים לארץ ישראל: "וְיִנְדַעְתָּ עִם לִבָּבְךָ... כֹּאֲשֶׁר יִיטַר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ד' אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ: וְשִׁמְרָתָ אֶת מִצְוֹת ד' אֱלֹהֶיךָ לְלַקֵּת בְּדַרְכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ: כִּי ד' אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֶךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה..." (דברים ח', ה' - ז')
 הפסוק הבא מקשר בין יסורים לעולם הבא:
 "הַמַּאֲכָלָה מִן בַּמִּדְבָּר... לֹא יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנִתָּהּ וּלְמַעַן נִסְתָּהּ לְהִיטִיבָהּ בְּאַחֲרֵיתָהּ" (דברים ח', ט"ז).

סגולה

פסוק עם ע"ב אותיות

מובא בשם 'רבנו בחיי' להגיד פסוק זה קודם יציאה לדרך

"לֹא יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּחָדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם יִתֵּן... אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָּהּ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם" (דברים י"א, כ"ה)
 מביא הילקוט 'מעם לועז' בשם רבנו בחיי: בפסוק יש ע"ב אותיות - רמז לשם ד' יתברך. ולכן מי שיוצא לדרך, טוב שיאמרנו בכונה וזו סגולה להנצל מכף כל אויב ומחיה רעה וכל מיני פורענויות, כי ד' יתברך עמו. ■

לכם חרשים כשתחזרו. וכן הוא אומר "הַצִּיבִי לָךְ צִיּוּנִים" (ירמיה פרק לא).
 ולכאורה תמוה, מה שייכת מצות תפילין ומצות מזוזה לארץ ישראל?!

אומר הגאון מוילנא שהיתה כאן טעות דפוס. ברש"י היה כתוב 'היו מצוינים במצוות התע"מ'. הכונה היתה 'הפרישו תרומות עשרו מעשרות'. והמדפיס שבקש לפתוח את ראשי התיבות, פענחן שלא כהוגן וכתב: 'הניחו תפילין עשו מזוזות'.

אומר ה'כרם חמד': האנוסים שהיו בספרד לא היו יכולים להניח תפילין, לכן היו כורכים חוט אדום על היד, כדי שיזכרו שיש תפילין.
 ואולי לזאת כונת רש"י: 'גם לאחר שתגלו הציבו לכם ציונים'. ■

ולמה זה עיקר? כי אם האדם מתגאה, הוא שוכח את ד'.
 ועל כך אמר האדמו"ר מקוצק: אמרו חז"ל (סוטה ה'). כי ד' אומר על בעל גאווה 'אין ואני והוא יכולים לדור בעולם'. ואמר האדמו"ר מקוצק, שלא ד' הוא האומר זאת, אלא בעל הגאווה אומר שאין לו מקום לד'...

"וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדְבְּכֶם..." (דברים י"א, י"ח)

אומר רש"י: "וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי" - אף לאחר שתגלו היו מצוינים במצוות, הניחו תפילין עשו מזוזות כדי שלא יהיו

אתכם אל ארץ טובה; "אָרֶץ חֹשֶׁה וְשַׁעֲרָה וּגְפֵן וַתְּאֵנָה וְרִמּוֹן", שהיו לכם גם במצרים, אבל כאן יש גם דברים שלא היו שם והם: "אָרֶץ זֵית שֶׁמֶן וַדְבָשׁ".

"וְנָתַתְּ לָבְבְךָ וְשִׁכַחְתָּ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם..." (דברים ח', י"ד)
 רבי משה מקוצי - הסמ"ג היה מגדולי הראשונים והירבה תורה ע"י שנדד ממקום למקום ולימד את התרי"ג מצוות. במהלך הנדודים חיבר את ספר המצוות הגדול. כשסיים נמסר לו בחלום כי שכח את העיקר הגדול. בבקר התבונן והתברר ששכח את הפסוק הבא: "וְנָתַתְּ לָבְבְךָ וְשִׁכַחְתָּ אֶת ד'" "... לכן הוסיף וכתב במצות 'לא תעשה' את האיסור להתגאות.

ראיות לביאת המשיח בקרוב

1 >>> המשך מעמ' 1

היו צריכים לסבת ישראל, שישמחו שנמדדו המצרים במדה שמדרו להם, כמו שיחסו במדרש כל מכה לכל צער שהיו מצערים לישראל כדומה לו ולסבת מצרים.

הנסים לעתיד מרובים

וכן הנסים העתידים להיות בזמן המשיח יהיו מרובים באכות ובכמות, גם כי ישראל שומרים את התורה ומאמינים בה מפני מה שעבר מן הזמן בשעבוד וגלות ישראל ולא נתגלה קצם עדין וכמעט יהיו נואשים מן הגאולה עד שתבוא ויאמינו בה ויהיו לבותם בטוחים בהתמדתם מצד רבוי הנסים, אשר יהיו אז.

וכן סבת רבוי נסים שיהיו אז הוא, כי היא גאולה שלא תהיה אחריה גלות. ובמה נהיה בטוחים שלא תהיה אחריה גלות, אלא במה שכל הגוים והעמים אשר הגלונו ושעבדו בנו וזולתם, יעלה על לב הטובים מהם שיהיה לב רובם להכנס תחת עול התורה ולהסתופף תחת כנפי האל-יתברך ואז יהיו כמשועבדים לנו בהיותנו אנחנו קודמים להם בקבלת התורה והסתופפות תחת כנפי השכינה ואז יתקיים הכתוב: **"כִּי אֶזְ אֶהְפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּחַ לְקָרָא כְּלָם בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד"**. ואמר אֶהְפֵּךְ על כי הוא ית' בזמן נתינת התורה היה מחזור אחר כל אומה ואומה שיקבלוה כמו שדרשו ז"ל ולא רצו לקבלה בהיותם ערלי לב וערלי בשר:

ועתה בזמן המשיח והתחיה יהפוך את לבם לטובה ובוזה יתקיים כונת בריאת העולם כי לא נברא, אלא בשביל התורה וכל זמן שכל העולם כולו אינם מקיימים את התורה, אין הבריאה בשלמות, כי אין קיום העולם כי אם על התורה. וכמו שקודם שקבלו ישראל התורה, היה העולם מתקיים בחסדו יתב' כ"ו דורות כנגד כ"ו **"כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ"**, כן אחר נתינתה, אינו מתקיים שאר העולם והוא חוץ לארץ, אשר הוא מושב כל העמים, כי אם בחסדו ית' אשר הוא משפיע טובה וברכה עד בלי די בארץ ישראל, בזכות ישראל מקיימי התורה. ומברכותיה יבורכו שאר הארצות בחסדו ית'. וכמו שדרשו על הכתוב (איוב ה'): **"הִנֵּנּוּ מִטֵּר עַל פְּנֵי אֶרֶץ וְשֹׁלֵחַ מִים עַל פְּנֵי חוּצוֹת"** ובשבילם יקבלו התורה ויקראו כולם בשם ה' ויעבדוהו שכם א'.

מן השעבודים אשר היו משועבדים תחת האומות, שהרי בספר שופטים על מה שעברו על מאמר ה' **"וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם.. וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת הָאָרֶץ.."** והם לא כן עשו, כתיב: **"וְלֹא הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת בֵּית שָׁאֵן וְאֶת בְּנֵי הָאָרֶץ לֹא הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנַעֲנִי.. זְבוּלוֹן לֹא הוֹרִישׁ.. אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ.."** והיה סבה שלחצו האמורי את בני דן והיה בזה קיום תחלת יעוד **"וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׁכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלְצִנִּינִים בְּצַדִּיקֵיכֶם"** וכתיב אח"כ: **"וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָרָע בְּעֵינֵי ה' וַיַּעֲבְדוּ אֶת הַבְּעָלִים"** כי עתה מה שעשו מענין אשר לא הורישו את הכנעני היה רע להם ולעניניהם וכמו שכתוב: **"לְשִׁכִּים בְּעֵינֵיכֶם"**, אבל מה שעשו עתה היה: **"הָרָע בְּעֵינֵי ה'"** והוא עבודת הבעלים והעשתרות ולכן חרה אף ה' בהם: **"וַיִּתְּנֶם בְּיַד שָׁסִים.."** והיה מקים להם שופטים להושיעם.

ואח"כ ביאר בפרט ענין חטאתם והשופט אשר היה מושיע אותם כשהיו צועקים אל ה' כמו שכתוב **"וַיִּזְעַקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה' וַיִּקַּם ה' מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם אֶת עֲתַנְיָאֵל בֶּן קִנְזוֹ"** והוסיפו לעשות הרע וחזק עליהם את עגלון עד אשר צעקו אל ה' והקים להם מושיע את אהוד בן גרא וכן עד כמה פעמים כתיב בהם שצעקו אל ה' והוא ענין התשובה מאשר חטאו בו ובוזה היו נושעים ולא כן היה תשועת ישראל ממצרים כי לא נגאלו בתשובה, אלא בזכרון ברית האבות. והענין הוא כי לא היו מעלים אל לבם ענין עוצם רפואת התשובה לחטאים וגם לא היו מחשיבים עצמם לחוטאים ולא היו משימים עצמם רשעים, כי לא נצטוו עדין בשום מצוה לשיענשו על עברם עליה, אלא מה שהיה להם מסורת מאבותם שהיו שומרים מצות ה' והיו בלתי מצווים ועושים.

ואחר שנתבאר כי יוצאי מצרים לא נגאלו בתשובתם, אלא בחסדי ה' וזכרו ברית האבות היותם נכונים לקבלת התורה והדורות הבאים בימי השופטים ואחריהם לא היו נגאלים אלא בתשובה, א"כ היה צורך גדול ענין רבוי הנסים והנפלאות במצרים, לשיאימינו ישראל בגאולה העתידה לבוא להם. וגם לנקמת מצרים על מה שהרעו להם. והנה האותות הראשונים אשר נצטווה מרע"ה לעשות, היה בשביל ישראל ועליהם האמינו כמ"ש: **"וַיַּעַשׂ הָאֱלֹהִים לְעֵינֵי הָעָם וַיֵּאֱמָן הָעָם.."** והאותות שנעשו בביאת המכות

העלה.. מארץ צפונה ומפל הארצות". ועל זה אמר הנביא (מיכה ז'): **"כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת"** והוא נודע כי הנפלאות אשר יראנו הן רבות באכות וכמות יותר מנפלאות מצרים, אלא הכונה היא להביא ראייה מן החוש, כי כמו שהראנו נפלאות בימי צאתנו ממצרים נהיה בטוחים ג"כ בביאת הגואל המשיח, כי משם ראייה כי גאולת מצרים היא דומה יותר משאר גאולות לגאולה העתידה ולז"א; **"אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת"** כי שניהם דומות זו לזו ברבוי הנסים והנפלאות כמו שכתבתי.

רובי הנסים והנפלאות שנעשו במצרים הוצרכו על שני פנים

ותשובת תפלא בענין הנסים והנפלאות המיועדים להיות בזמן הגאולה, כי הוא מן ההכרח שיהיו נסים ונפלאות גדולים ונאמנים כנסי מצרים לעין כל, אשר לא יסופק בהם לומר שהם בדרך חכמה או מכשפות, כמו שהיו חושדים פרעה וחכמיו את משה ואת אהרן.

וביאר זה כי רבוי הנסים והנפלאות שנעשו במצרים הוצרכו משני פנים, האחד מצד ישראל שהיו בלתי מאמינים ומצד פרעה ומצרים. אם מצד ישראל, הוא ידוע, כי הם לא היו מאמינים בגאולה, כי אם קצת מעוט שבהם שהיתה להם זכר מסורת מיד אביהם שיהיו נגאלים בלשון פקידה. וגם ראינו כי לא מצד תשובה נגאלו, כי לא שבו בתשובה ולא צעקו לה' לשישוב להם וירפאם. ומה שצעקו לא היה מצד תשובה, אלא מצד הענוי, כמו שצועק המוכה על מכתו מצד צערו וכמ"ש: **"וַיְהִי בַּיָּמִים הַרְבִּיִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאֱחָז בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶבְרָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֶבְרָה"**,

כי לא צעקו אלא מצד אנוחה וצער העבודה ואף גם זאת הצעקה לא היתה לא-יתברך כי אינו כתיב: **ויצעקו אל ה' וע"ז**, עלתה צעקתם אל האלקים ושמע נאקתם אשר היו נואקים מצד העבודה וזכר להם ברית אבות, כמו שכתוב: **"וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב"**.

ולא כן היו הגאולות אשר נגאלו ישראל

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

כמו שהאריך הרב אברבנאל ז"ל במעינותיו ותמריו. וכתב שבעים נבואות כנגד שבעים תמרים שנתבא דניאל בד' מראותיו ושנתקיימו מהם ששים והעשר עתידות להתקיים. מהם; חרבן והשחתת ישמעאל - ומהם בגאולת ישראל.

ומאותם שנתקיימו, ראה שיתקיימו השאר. וכן מפתרון חלום הראשון של נבוכדנצר אשר נתקיים רובו כמה שקרה לד' מלכיות, יש ראה מן החוש שיתקיים גאולת ישראל הרמוז בו, כי אותו החלום הוא כמו מראות הנבואה שראה דניאל כי במראה נראה לו החולם שחלם נבוכדנצר ופתרונו.

וכן נתקיים בחוש הדברים אשר נתיעדו מפי חכמים שיהיו קודם ביאת המשיח, כמו מה שאמרו: **'בדור שבן דוד בא נערים ילבינו זקנים..'** וברייתא דר' נהוראי: **'העזות תרבה..'** ולכידת קושטאנטינו"ה בשנת רי"ג נתיעד בפסוק **"שישי ושמיני בת אדם יושבתי (יושבת) בארץ עוץ"** כפי התרגום וכמו שהבאתי באגרת גאולת עולם פ"ג שחברתיה בשנת ה' רצ"ה. וכן ממה שאמרו בפרקי רבי אליעזר על פסוק: **"כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה"** שלש מלחמות של מהומה עתידין בני ישמעאל לעשות באחרית הימים, שמורה על לכידת קושטאנטינו"ה ורודא"ס וכמו שפירשו שם וכמה דברים אחרים שנתיעדו ונתקיימו וכן אנו בטוחים שיתקיים ביאת הגואל במהרה בימינו, אמן: (ספר בית אלקים, שער היסודות, פרק חמשים). ■

ויעד על החמישי והוא ביאת המשיח, במה שאמר **"וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא"** והוא מלך המשיח ובמראה השנית אמר: **"ניאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושש מאות ונצדק קדש"** וכל המפרשים פירשו על ביאת המשיח.

ובמראה השלישית כתוב: **"ולקביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשה קדש קדשים"** והוא רמז על גאולתנו וכמו שפירשו הרב הר"י אברבנאל ז"ל בפירושו לדניאל בספר מעיני הישועה: ובמראה הרביעית כתוב: **"ובעתת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול.. ובעתת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר"**. הרי בכל המראות נתיעד ביאת המשיח ונתיעדו קודם יעודים על ארבע מלכיות וכמו שראינו בחוש שנתקיימו כבר כל היעודים אשר נתיעדו ד' מלכיות, כן יתקיימו היעודים אשר באו בכל המראות בענין הגאולה וביאת המשיח.

ועוד יש תקוה ובטחון יותר ליעוד המשיח מיעודים הקודמים, מפני שיעוד המשיח בא בכל המראות באחרונה כאילו תכלית כונת כל הארבע מלכיות הוא לביאת המשיח. ואם מה שלא היה בו עיקר להודעתו, נתקיים, כ"ש שיתקיים מה שהוא עיקר המראות והוא ביאת המשיח.

וכן בחלום נבוכדנצר הראשון הוזכרו המלכיות ואח"כ יעוד מלך המשיח, כמה שכתוב: **"ובימייהוון די מלכיא אנון יקים אלק שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל.."** וכל מלכיות הד' הנזכר בחלום ובמראות הוא מלכות ישמעאל

כלומר, ביחד, לא שיהיו נזונים בחד ע"י ישראל, כמו שהיה עד עתה. ואז יתקיים כל העולם בזכות התורה, כי כל באי עולם יקיימוה ולא יצטרך החד הנזכר.

ויש סעד לענין זה מענין בריאת העולם שנברא בשביל התורה וכן אדה"ר שהוא עיקר העולם נברא הוא וכל זרעו בשביל התורה ובהיותו יציר כפיו של הקב"ה היה הוא מוכן וזרעו מוכנים לקבלה, אלא שהרעו רוב זרעו ולא זכו אז לקבלתה, כי אם עם ה' אלה ומארץ מצרים יצאו לעבוד ה' אלקים על ההר הזה המצויים בהלכות התורה כולה וכמו שכל הדברים יחזרו אל תכונתם הראשונה בזמן העתיד כמ"ש הכתוב (ישעיה י"א): **"ויפרה נדב תרעינה יחדו.. ואריה כבקר יאכל תבן"**, כן העמים יחזרו אל תכונתם הראשונה והוא היותם בני אדה"ר אשר היה יציר כפיו של הקב"ה ויוכנו להיותם ממקבלי התורה כמו שהיו מזמן אדה"ר וע"ז הענין ראינו בכל הדורות אשר באים קצת מכל האומות לחסות תחת כנפי השכינה ולהתגיייר, כי הם חוזרים אל הכנתם הראשונה כמו שנזכר.

ענין ארבע מראות דניאל

וכן יש ראה מן החוש לביאת המשיח מן היעודים אשר נתיעדו על ידי דניאל בד' מראותיו. במראה הא' ניבא ויעד על ד' מלכיות והם ד' החיות ובסופה ניבא

Finotec
Finotec Group Inc.

8 שנות פעילות בתחום • מעל 2 מליארד דולר מחזור עסקאות חדשי מקצועיות ואמינות • יחס אישי ואדיב

www.finotec.com

מרכז ההדרכה בפינוטק

קורסים:

- כיצד להרוויח כסף בשוק עם סיכון נבוח
- אנליסטיים טכניים לחינוך אופטימאלי
- אנליסטיים פונדמנטליים לנתונים כלכליים
- והשפעתם על היצע וביקוש בשוק
- פליטפורמות וכלים של פינטק לניצול אפקטיבי במסחר

www.finotec.com

מחזורי דולטפורמות המסחר האלקטרוני של פינטק

מוצרים

FOREX - אתה יודע על עליית הריבית בארה"ב? מדינו לא נרצית כפי שנתת ומל

COMMODITIES - תוח"י תוסס משתחררים. חשב לזה נוסבב. באריאן

מירו לא תרצית כפי שנתת וזה

INDICES - יוארילס שאובס מסיקסו כיאריז

כיצד תוסיט נתנת תבסרסס באריז

מדוע לא תרצית כפי שנתת וזה

OPTIONS - האם ימים צפנתאטס ידע ל 100000

100000 שפי וצירתי

מדוע לא תרצית כפי שנתת וזה

לפתיחת חשבון חייג *2021

חשבון מנהל

אינך סוחר כיום? אנו מניטים לך התחברות לחשבונות מנצחים הנח לסוחרים המנצחים לסוחר עבודה

התחל

חשיפה בלעדית!

על פי המדד הבלתי חלוי של T.G.I. זוכה העתון **ארבע כנפות**

לחשיפה ללא תקדים

אצל כלל הקוראים החרדים והדתים של העתונות החרדית הארצית בסופי שבוע

יותר
מ'המודיע'!

הרבה יותר

מ'בקהילה'!

ו'יתד נאמן' כמו 'ארבע כנפות'!

בתוך שנה שינה עתון **ארבע כנפות** את חפת התקשורת ההגמונית החרדית בת עשרות השנים